

Bydlíme v sadu,
bydlíme v malym sadu,
bydlíme dále vod lidí.

Tam někde vzadu,
tam někde hodně vzadu,
tam kde nás nikdo nevidí.

Bydlíme tiše
a když nám kručí v břiše,
svěží vzduch plně nasytí.

Lehce se dýše,
lehce se nám všem dýše,
lehký je naše soužití.

Čeho se bát,
ať se každej přesvědčí,
že si u nás žijem v bezpečí.

Jen akorát,
nás sem tam rozbřečí,
když si nás lidi berou do řečí.

Bydlíme v sadu,
bydlíme v malym sadu,
pod čarokrásnou jabloní.

Nemá to vadu,
nemá to žádnou vadu,
zvláště když nám v létě zavoní.

Pak přijde zima,
pak přijde dlouhá zima
a náš sad sněhem zapadá.

Změní se klima,
mírně se změni klima,
každej do spánku upadá.

Čeho se bát,
ať se každej přesvědčí,
že si u nás žijem v bezpečí.

Jen akorát,
nás sem tam rozbřečí,
když si nás lidi berou do řečí.

Čeho se bát,
ať se každej přesvědčí,
že si u nás žijem v bezpečí.

Jen akorát,
nás sem tam rozbřečí,
když si nás lidi berou do řečí.